

Diagnoza i terapia logopedyczna

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Marlena Kurowska, m.kurowska5@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Marlena Kurowska, dr hab. Natalia Siudzińska, dr hab. Olga Jauer-Niworowska

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok II stopnia, semestr IV	Liczba punktów ECTS	6.00
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ			

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
wykład (W)		
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	30	1
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	90	5

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Celem przedmiotu jest rozszerzenie i uporządkowanie wiedzy studentów na temat mechanizmów wybranych zaburzeń mowy i języka.
C2	Zapoznanie z narzędziami i metodami stosowanymi w diagnostyce i terapii różnych zaburzeń mowy i języka. Studenci przeprowadzają analizę porównawczą wybranych form zaburzeń mowy oraz przygotowują plany diagnostyczno-terapeutyczne dostosowane do rodzaju zaburzenia.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
--------------------------	-------------------

Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:

W1	student pogłębia wiedzę merytoryczną i metodologiczną na temat różnych opóźnień oraz zaburzeń mowy i języka
W2	wiedzę z zakresu językowo-komunikacyjnej i logopedycznej metodologii badań
W3	wiadomości z zakresu objawów językowych i pozajęzykowych charakterystycznych dla zaburzonego rozwoju mowy i nabytych zaburzeń mowy o różnym uwarunkowaniu
W4	wiadomości na temat metod korygowania wad wymowy, stymulowania i usprawniania rozwoju mowy u dzieci z opóźnieniami i zaburzeniami w jej opanowaniu oraz na temat metod wykorzystywanych w reedukacji osób z afazją

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	potrafi samodzielnie stawiać hipotezy badawcze i weryfikować je poprzez dobór właściwych narzędzi badawczych
U2	potrafi samodzielnie opisywać, analizować językowe i pozajęzykowe objawy opóźnień lub zaburzeń (rozwojowych lub nabytych) mowy i języka

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

U3	potrafi w sposób logiczny i uporządkowany przedstawić przebieg działań badawczych
U4	przeprowadzić wywiad logopedyczny, umie prowadzić obserwację logopedyczną pacjenta, ocenić stan pacjenta, umie prowadzić notatki z obserwacji pacjenta
U5	interpretować objawy zachowań pacjenta oraz wyniki badań specjalistycznych (medycznych, psychologicznych, pedagogicznych)
U6	pracować w zespole, współpracować z lekarzem, psychologiem w zakresie stawiania diagnozy oraz planowania i weryfikowania terapii logopedycznej
U7	w sposób zgodny z przyjętymi standardami opieki logopedycznej i medycznej przekazać pacjentowi i/lub jego opiekunom informacje o stanie jego mowy, określić zasady i warunki współpracy, przedstawić program postępowania logopedycznego

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	docenienia wiedzy wypracowanej w różnych współpracujących ze sobą dziedzinach naukowych, stosowanej w logopedii, kształtuje umiejętność współpracy z innymi specjalistami w celu przeprowadzenia rzetelnego procesu diagnozowania i tworzenia skutecznego procesu usprawniania
K2	wykorzystania wiedzy o zaburzeniach systemu językowego i mowy oraz wiedzę o etiologii zaburzeń i dysfunkcji mowy do planowania terapii logopedycznej, sprawowania opieki logopedycznej i prowadzenia terapii logopedycznej
K3	przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane działania diagnostyczno-terapeutyczne, kształtuje umiejętność współpracy z rodziną, opiekunami pacjenta

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
W1., W2.	Definicje i klasyfikacje opóźnień i zaburzeń mowy i języka. Etiologia i patomechanizmy różnych form opóźnień i zaburzeń mowy i języka..	W1-W4, U1-U7 K1-K3
W3., W4.	Charakterystyczne językowe i pozajęzykowe objawy zaburzeń.	W1-W4, U1-U7 K1-K3
W5., W6.	Metody diagnozowania zaburzeń. Logopedyczne narzędzia i próby diagnostyczne.	W1-W4, U1-U7 K1-K3
W7.W8.	Terapeutyczne postępowanie logopedyczne - wybór metod, ćwiczeń i materiału językowego.	W1-W4, U1-U7 K1-K3
W9.	Opinie logopedyczne, orzeczenia	W1-W4, U1-U7 K1-K3
W10. – W14.	Analiza – studia przypadków (omawianie filmów i programów przygotowanych przez studentów)	W1-W4, U1-U7 K1-K3
W15.	Podsumowanie	W1-W4, U1-U7 K1-K3

6. LITERATURA

Obowiązkowa

Czaplewska E., Milewski S. (red.), (2011), Diagnostyka logopedyczna. Podręcznik akademicki, Gdańsk.

- Emiluta-Roza D. (2002), Projekt „Badania Mowy” Ireny Styczek jako pierwowzór Logopedycznego postępowania diagnostycznego. "Szkoła Specjalna", nr 3.
- Emiluta – Roza D. (2008), Modyfikacja zestawienia form zaburzeń mowy H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Roza [w:] Diagnostyka i terapia w logopedii, red. Porayski-Pomsta J., Elipsa, Warszawa.
- Emiluta – Roza D. (1998), Diagnostyka logopedyczna dzieci z wadami wymowy, [w:] Wybrane problemy psychologicznej diagnostyki zaburzeń rozwoju mowy, red. Rola J., WSPS, Warszawa.
- Emiluta-Roza D. (2007), Opóźniony rozwój mowy a opóźnienie rozwoju mowy, "Poradnik Językowy", z. 8.
- Emiluta-Roza D. (2013), Całościowe badanie logopedyczne z materiałem obrazkowym. Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa.
- Gałkowski T. i Jastrzębowska G. (red.) (1999), Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, Uniwersytet Opolski, Opole.
- Grabias S. (1994), Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy, "Audiofonologia", t. VI, Warszawa – Lublin.
- Grabias S. (2001), Perspektywy opisu zaburzeń mowy, [w:] Zaburzenia mowy, red. Grabias S., Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
- Herzyk A. (1993), Mózgowa organizacja języka w ontogenezie. Ujęcie neuropsychologiczne, "Audiofonologia", t.V, Warszawa-Lublin.
- Jauer-Niworowska O, Emiluta-Roza D., (2021), Logopedyczne i psychologiczne aspekty diagnozowania zaburzeń mowy, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Warszawa.
- Kaczmarek B. (1993), Mowa a kształtowanie się asymetrii mózgowej, "Scholasticus", z. 4-5, Linea, Wrocław-Lublin.
- Kaczmarek B. (2001), Mózg a mowa, [w:] Zaburzenia mowy, red. Grabias S., Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
- Kania J. (2001), Szkice logopedyczne, Polskie Towarzystwo Logopedyczne, Lublin.
- Leonard L., (2005), SLI- Specyficzne zaburzenia rozwoju językowego, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk.
- Mierzejewska H., Przybysz-Piwkowska M. (1997), Rozważania na temat terminologii logopedycznej, [w:] Rozwój poznawczy i rozwój językowy dzieci z trudnościami w komunikacji werbalnej. Materiały z konferencji, Wydawnictwo DiG, Warszawa.
- Roślowski B. (1995), Słuch fonemowy i fonetyczny. Teoria i praktyka, Glottispol, Gdańsk.
- Roślowski B. (red.) (1991), Opieka logopedyczna od poczęcia, Uniwersytet Gdański, Gdańsk.
- Sołtys-Chmielowicz A. (2008), Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka, Impuls, Kraków.
- Styczek I. (1979), Logopedia, PWN, Warszawa.
- Szelaż E. (1996), Różnice indywidualne a mózgowe mechanizmy mowy. Przegląd badań własnych, "Logopedia", nr 23, Lublin.
- Zaleski T. (1992), Opóźniony rozwój mowy u dzieci, PZWL, Warszawa.
- Zalewska M. (1998), Dziecko z zespołem prostego opóźnienia rozwoju mowy, [w:] Wybrane problemy psychologicznej diagnostyki zaburzeń rozwoju mowy, red. Rola J., Wydawnictwo WSPS, Warszawa.
- Literatura będzie uzupełniana i modyfikowana w zależności od potrzeb studentów i ustalonych tematów studium przypadku.

Uzupełniająca

- Krasowicz-Kupis G. (2012) „SLI i inne zaburzenia językowe”, GWP, Sopot
- Smoczyńska M.. (2012) Opóźniony rozwój mowy a ryzyko SLI: wyniki badań podłużnych dzieci polskich, [w:] Interwencja logopedyczna. Zagadnienia ogólne i praktyka. (red.) Porayski-Pomsta J., Przybysz-Piwko M., Elipsa, Warszawa.

Kania J. (2001), Szkice logopedyczne, Polskie Towarzystwo Logopedyczne, Lublin.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
<i>Np. A.W1, A.U1, K1</i>	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W1-W4, U1-U7 K1-K3	Realizacja zadań praktycznych, przygotowanie przez studenta studium przypadku (obejmującego proces diagnozowania i program terapii);	Przedstawienie odpowiednio dobranego procesu diagnozy i terapii. Sformułowanie właściwej diagnozy – poprawne rozpoznanie jednostki diagnostycznej. W czasie realizacji zadań student nie może korzystać z systemów sztucznej inteligencji.
W1-W4, U1-U7 K1-K3	Przedmiot kończy się egzaminem przeprowadzonym w formie ustnej.	Odpowiedź na wszystkie wylosowane 3 pytania, uzyskanie min. 60% pkt. Z odpowiedzi na każde z nich
	<i>Obecność</i>	Obecność jest obowiązkowa (dopuszczalne dwie nieobecności).

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich